

צדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים. מגיע עליהם דין של מעלה באלו עשו חטאים ומעשים של רשעים.

שחררי פעם אחת שאל רבינו יוסי בר רבבי יעקב, איש כפר אונן, בזמן שרבי עקיבא וחבריו הסתלקו מן העולם ומתו באותו און, את רבבי מאיר, אמר לנו, וכי זה כתוב בכל התורה כליה? אמר לו, ולא? והרי אמר שלמה אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים, מגיע עליהם דין מלמעלה באלו עשו חטאים ומעשים של רשעים. ויש רשעים שמגיע אליהם במעשה הצדיקים, יושבים בשקט ושלום בעולם הנה, דין לא מגיע אליהם, אבלו עשו מעשים של צדיקים.

למה? אם מושום שגולי לפניו הקדוש ברוך הוא שיטובו בתשובה או שיצא מהם זרע שייההאמת בעולם, כמו תורה שיצא מפנו זרע אמרת - אברם. אחד שיצא מפנו חזקיהו, ושאר הרשעים של העולם. ולכן, מצד זה ובצד זה, הכל שאמרנו נעשה ונתחזק על הארץ, כמו שאמרנו. דבר אחר יש הכל אשר נעשה על הארץ, כפי שאמרנו שהחיזוק והתחזוק על העולם. במה? מושום שיש צדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים, מגיע לידיהם כאותם מעשי הרשעים כמו בת עובדי עבודה זרה, או אחד מאותם מעשים שהם מפעשה הרשעים, והם עומדים בקיום מפהר רבונם, ולא וואים להטמא זרה, או חד מאינון עובדין, דאיןון מפעשה הרשעים, ואינון קיימי בקיומיהם, מחייב דמיון, ולא בען לאסתאנא, גון כמה זכאי קשות דמותו לידייהו

הוא דיסרhone לבתר, סליק לון מעולם, עד לא מטה זמניהו, הדא הוא דכתיב, (קהלת ח) אשר יש הצדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים, מטי עלייהו דין מלעילא, באילו עבדו חוביין ועובדין דרישיעיא. הדא זמנא חדא, שאיל רבוי יוסי בן רביעב, איש ספר אונן בזמןא דרבוי עקיבא וחבריו אסתלקו מעולם, וימתו בההוא גוונא, לרבי מאיר, אמר ליה, ולא, כתיב דא בכל אוריותא כליה, אשר יש הצדיקים אשר וזה אמר שלמה, אשר עלייהו מגיע אליהם במעשה הרשעים. מטי עלייהו דין מלעילא, באילו עבדו חוביין ועובדין דרישיעיא. ויש רשעים שמגיע אליהם במעשה הצדיקים, יתבי בשקט ושלם בהאי עולם, דין לא מטה עלייהו, באילו עבדו עובדין דצדיקיא.

אמאי, אי בגין דאתגלי קמי קדשא בריך הויא, דיתובין בתיקתא, או דיפוק מנניהו זרעא, דיהא קשות בעולם, גון תורה דנפק מגיה זרעא דקשות, אברם. אחד, דנפק מגיה חזקיה. ושאר חיבין דעלמא. ובגון כה, בסטרדא, ובסטרדא דא, הכל דקאמון, נעשה ואותקף על הארץ, קדקאמון.

דבר אחר יש הכל אשר נעשה על הארץ, קדקאמון דאותקף (אותקף) על עולם. במאי, בגין דיש הצדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים, מטהן לידייהו באינון עובדין דחיביא, גון בת עובדי עבודה זרה, או חד מאינון עובדין, דאיןון מפעשה הרשעים, ואינון קיימי בקיומיהם, מחייב דמיון, ולא בען לאסתאנא, גון כמה זכאי קשות דמותו לידייהו